

jeg, det havde været rigtigst at sige det; Bestemmelsen havde set noget rimeligere ud. En anden Sag er det, at jeg tror, at jeg heller ikke med denne Fortolkning af Begrebet vilde have været med at straffe den grove Uagtsomhed. Ganske vist indrømmer jeg at det er fuldstændig logisk, at man, naar man, som dette Lovforslag, paalægger Arbejdsgiveren Ansvar, Byrden, for de Bestadigelses, der tilføjes deres Arbejdere undtagen dem, som skyldes slige forfætlige Overtrædelser, har man ganske vist fra et ensidigt Arbejdsgiverstandpunkt Lov til at sige: "Jeg skal dog vel ikke bære Ansvar for, at denne Mand har handlet mod mit utrykkelige Forbud." Dette er for saa vidt korrekt; men jeg tror alligevel, man ikke skal være alt for systematisk, men se hen til, at her er Tale om et Ansvar, som Arbejdsgiverne saa Afgang til at dække sig imod ved at tegne Forsikring; og jeg tror — der er i alt Fald ikke godtgjort noget om det modsatte — at den Forsikring, som han tegner for sine Arbejdere, ikke vil blive større eller dog ikke nævneværdig større, dersom han ogsaa sikrer sine Arbejdere mod de Ulykkestilfælde, som kunne falde ind under den "grove Uagtsomhed". Jeg tror heller ikke, at en privat Arbejdsgiver vilde have Hjerte til, naar en Mand, som f. Eks. det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) nævnte i Gaar, overtræder et Forbud, der er givet ham ved Reparationsarbejde paa hans Bygning, idet han f. Eks. er gaaet ud paa Taget uden at have Reb om Livet, og han saa kom til Skade, — da tror jeg ikke, at den private Arbejdsgiver vilde have Hjerte til at slaa Haanden af ham. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Esbjerg ikke vilde gøre det, selv om Ulykkestilfældet var sket ved, at et direkte Forbud var blevet overtraadt. Hvorfor skulle vi da være saa doktrinære at sætte saadanne Bestemmelser ind i Loven? Efter min Mening er det Straf nok for grov Uagtsomhed, hvis vedkommende slaar sig til uheldredelig Krøbling, eller han slaar sig ihjel, og hans Familie da staar uden Forsørger. For øvrigt antager jeg, at den Tale, der har været ført om grov Uagtsomhed, har været længere og vidtløftigere, end Sagen er værd. Det er nok muligt, at det er en Bestemmelse, der vil blive anvendt temmelig sjældent, men efter min Overbevisning vil jeg ubetinget stemme for Vædringsforslaget Nr. 2, som ikke indeholder denne Sætning. Naar der blev sagt af den ærede Minister, at det var underligt, jeg talte i den Retning, efterom Fællesrepræsentationen for baade Industri og Haandværk havde ud-

talt sig for det modsatte, saa vil jeg dertil sige, for det første at jeg ikke tror, Fællesrepræsentationen har udtalt sig derfor med nogen synderlig Varme. Jeg tror snarere, at det er saaledes, som jeg har tilladt mig at udtale det i min Mindretalsbetænkning, at Fællesrepræsentationen er gaaet dertil som en Indrømmelse til den Situation, der i sin Tid forelaa; men det er jo noget, som det ikke er værd at diskutere vidtløftigt om. Derimod skal jeg i Anledning af den ærede Ministers Ord udtale, at jeg ganske vist meget gerne støtter mig til den nævnte Institutions Autoritet, naar jeg kan gøre det, og at jeg med stor Fornøjelse fører dens Duster frem, hvor jeg kan gøre det efter min Overbevisning, — men jeg betragter mig ikke som dens slaviske og ubetingede Talerør i hver Enkelthed; naar Fællesrepræsentationen altsaa i dette eller i andre Tilfælde udtaler sig for noget, som jeg ikke kan billige, saa følger jeg min egen Overbevisning. Selv om altsaa den højtærede Minister og den ærede Ordfører have Ret i, at man fra Industriens Side har ønsket denne Bestemmelse om grov Uagtsomhed sat ind, saa agter jeg her i min Egenkab af Folketingsmand at stemme imod en saadan Bestemmelse. Der blev i Gaar og i Dag talte om Vædringsforslag Nr. 42, som er stillet af et Mindretal, og som drejer sig om at medtage Landarbejdere, Fiskere m. fl. under Ulykkesforsikringen. Jeg har sagt i Gaar, at jeg forstod saa godt Grundtanken heri, nemlig den, at man vanskelig kunde gaa med til en Forsikringslov, som ikke omfattede disse store Klasser af Arbejdere, men jeg har paa den anden Side ogsaa sagt, at jeg ikke kunde gaa med til to Slags Forsikring, den ene af den Natur, at den lægges som en Byrde over paa vedkommende Erhverv, medens den anden derimod skulde udredes gennem Kommuneskatten. En saadan Ulighed i Erhvervenes Behandling kan jeg ikke være med til; der er jo heller ikke Grund til det ifølge de Principper, hvorpaa dette Lovforslag er bygget, idet det jo slet ikke er paavist, at Faren ved Maskiner er større end Faren ved andre Arbejdsmidler, Landbrugets indbefattede. I saa Henseende har jeg henvist til en Statistik, som den ærede Ordfører ogsaa kom ind paa. Den ærede Ordfører har ikke forstaaet mig ganske, men jeg formoder, det er min Skyld, da jeg kan have udtrykt mig uklart. Jeg skal derfor søge at forklare mig bedre. Hvad denne Statistik angaar, saa er det ikke noget, som et eller andet Blad kan have lavet, men det er et Brudstykke af selve den officielle tyste Statistik; jeg antager ikke den endnu findes i